

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 791/2015-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. decembra 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vedené pod sp. zn. Rvp 9201/2014, sp. zn. Rvp 9335/2014, sp. zn. Rvp 9336/2014, sp. zn. Rvp 9951/2014, sp. zn. Rvp 10857/2014 až sp. zn. Rvp 10859/2014, sp. zn. Rvp 11098/2014 až sp. zn. Rvp 11107/2014, sp. zn. Rvp 11201/2014 až sp. zn. Rvp 11204/2014, sp. zn. Rvp 12240/2014 až sp. zn. Rvp 12244/2014 a sp. zn. Rvp 12375/2014 až sp. zn. Rvp 12380/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň namietaného porušenia čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom a uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako aj im predchádzajúcim postupom a uzneseniami Okresného súdu Žiar nad Hronom a Okresného súdu Zvolen a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod vedené pod sp. zn. Rvp 9201/2014, sp. zn. Rvp 9335/2014, sp. zn. Rvp 9336/2014, sp. zn. Rvp 9951/2014, sp. zn. Rvp 10857/2014 až sp. zn. Rvp 10859/2014, sp. zn. Rvp 11098/2014 až sp. zn. Rvp 11107/2014, sp. zn. Rvp 11201/2014 až sp. zn. Rvp 11204/2014, sp. zn. Rvp 12240/2014 až sp. zn. Rvp 12244/2014 a sp. zn. Rvp 12375/2014 až sp. zn. Rvp 12380/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 9201/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli v priebehu roka 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 9201/2014, sp. zn. Rvp 9335/2014, sp. zn. Rvp 9336/2014, sp. zn. Rvp 9951/2014, sp. zn. Rvp 10857/2014 až sp. zn. Rvp 10859/2014, sp. zn. Rvp 11098/2014 až sp. zn. Rvp 11107/2014, sp. zn. Rvp 11201/2014 až sp. zn. Rvp 11204/2014, sp. zn. Rvp 12240/2014 až sp. zn. Rvp 12244/2014 a sp. zn. Rvp 12375/2014 až sp. zn. Rvp 12380/2014, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru a zároveň aj porušenie základného práva na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom a uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“; uznesenia krajského súdu sú uvedené v prílohe č. 1 tohto uznesenia), ako

aj im predchádzajúcim postupom a uzneseniami Okresného súdu Žiar nad Hronom a Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresné súdy“; uznesenia okresných súdov sú uvedené v prílohe č. 1 tohto uznesenia).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Na základe zmlúv o úvere sťažovateľka poskytla dlžníkom úver, pričom poskytnuté peňažné prostriedky jej boli dlžníci povinní vrátiť podľa podmienok dohodnutých v úverových zmluvách. Na zabezpečenie úverov bola priamo v úverových zmluvách dojednaná buď rozhodcovská doložka, ktorou bola v prípade sporu medzi zmluvnými stranami úverovej zmluvy založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., Bratislava (ďalej len „rozhodcovský súd“), alebo dlžníci priamo v úverových zmluvách splnomocnili sťažovateľkou menovite uvedenú tretiu osobu (ďalej len „splnomocnenec“), ktorá v prípade, ak dlžník svoje povinnosti z úverovej zmluvy nesplnil, mala oprávnenie podpísať v mene dlžníka notársku zápisnicu o uznaní dlhu dlžníkom, ktorá mala mať povahu exekučného titulu.

Z dôvodu, že dlžníci svoje záväzky vyplývajúce im z predmetných úverových zmlúv dobrovoľne neplnili, tieto sa voči sťažovateľke stali splatnými a v nadväznosti na uvedené sťažovateľka v prípadoch, kde bolo udelené splnomocnenie na spísanie notárskej zápisnice, na podklade tohto exekučného titulu (notárskej zápisnice) iniciovala začatie exekučných konaní, a v prípadoch, kde bola dojednaná rozhodcovská doložka, na jej podklade začala rozhodcovské konania pred zmluvnými stranami zvoleným rozhodcovským súdom, ktorého rozhodcovské rozsudky sa tak stali exekučnými titulmi, na podklade ktorých sťažovateľka iniciovala začatie exekučných konaní.

Potom, ako okresné súdy v začatých exekučných konaniach poverili sťažovateľkou zvoleného súdneho exekútora vykonaním exekučných konaní, uzneseniami okresných súdov boli exekúcie *ex officio* zastavené, resp. vyhlásené za neprípustné a následne zastavené.

Na základe odvolaní sťažovateľky boli tieto uznesenia okresných súdov potvrdené uzneseniami krajského súdu ako vecne správne.

Okresné sudy podľa sťažovateľky rozhodli nad rámec svojej právomoci, keď bez návrhu exekúcie zastavili, čím jej mali odňať možnosť konať pred súdom, pretože jej nebolo umožnené vyjadriť sa aj napriek tomu, že tieto rozhodnutia v konečnom dôsledku zásadným spôsobom ovplyvnili jej právne postavenie, hoci podľa nej má síce v tom-ktorom prípade k dispozícii exekučný titul, a to rozhodcovský rozsudok alebo notársku zápisnicu, avšak tento je nevykonateľný. Uvedené pochybenie okresných súdov podľa tvrdenia sťažovateľky nenapravil ani krajský súd.

Sťažovateľka v úvode svojich sťažností poukázala na to, že „všeobecné sudy postupovali v priamom rozpore so záväznou interpretáciou práva EÚ obsiahnutou v rozsudku Súdneho dvora EÚ z 21. 2. 2013 sp.zn. C-472/11 *Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Csipai, Viktória Csipai* a porušili tak požiadavky na účinnú súdnu ochranu práv, ktoré sťažovateľovi priznáva právo EÚ, tak ako je garantovaná článkom 47 Charty základných práv Európskej únie.“, a to v dôsledku toho, že „(a) vôbec neinformovali sťažovateľa o ex offo konštatácii nekalej povahy zmluvnej podmienky, (b) vôbec nevyzvali sťažovateľa, aby sa kontradiktórne vyjadril k nekalej povahe zmluvnej podmienky, (c) vôbec neumožnili sťažovateľovi vyjadriť sa s účelom ovplyvniť súdne rozhodnutie, (d) vôbec neumožnili sťažovateľovi vykonať jeho majetkové právo dopytom na povinného o jeho úmysle uplatňovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky“.

V sťažnostiach sťažovateľka ďalej tvrdí, že postupom okresných súdov v napadnutých konaniach a napadnutými uzneseniami boli porušené „... 1) právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy..., 2) právo na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd..., 3) právo vlastniť majetok zaručené čl. 20 ods. 1 Ústavy; 4) právo na pokojné užívanie majetku zaručené čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru; 5) všeobecný zákaz diskriminácie ustanovený čl. 12 ods. 2 Ústavy; 6) zákaz diskriminácie ustanovený čl. 14 Dohovoru“.

Sťažovateľka predovšetkým namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť tým, že „*súdy oboch stupňov nevytýčili vo veci ústne pojednávanie, ak keď tak boli podľa zákona povinné urobiť!*“. S poukazom na § 57 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov sťažovateľka predovšetkým uvádza, že „*Ak by aj bolo pravdou, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo vydané skôr, ako bolo citované ustanovenie súčasťou Exekučného poriadku (t. j. pred účinnosťou zákona č. 230/2012 Z. z.), na argumentácii a legitimitate námietky oprávneného to nič nemení, pretože podľa prechodných ustanovení je nutné postupovať podľa Exekučného poriadku v znení zákona č. 230/2012 Z. z. aj v prípade exekučných konaní začatých pred jeho účinnosťou. Odvolací súd rozhodne mal napadnuté uznesenie v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.*“.

Sťažovateľka ďalej poukazuje na judikatúru ústavného súdu k základnému právu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorej „*všeobecné súdy porušili právo sťažovateľa na súdnu ochranu, ale aj právo na spravodlivé súdne konanie tým, že nerešpektovali jeho právo na to, aby sa jeho právna vec pred vnútroštátnym súdom rozhodovala na základe správneho a adekvátneho právneho základu. Súčasťou takého právneho základu však po vstupe Slovenskej republiky do EÚ je aj výklad práva EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v konaní o prejudiciálnej otázke. V takom prípade tvorí výklad práva EÚ obsiahnutý v rozsudku Súdneho dvora súčasť právneho základu rozhodovania vo veci samej (m. m. IV. ÚS 206/08).*“.

V tejto súvislosti ďalej sťažovateľka namieta, že «*súd sa nijako nevysporiadal s výkladovými pravidlami uvedenými v smernici Rady 93/13/EHS a nijako nezdôvodnil prečo považuje za neprijateľnú podmienku v zmluve o úvere práve splnomocnenie, ako jednostranný právny úkon, ktorým dlžník dobrovoľne splnomocnil fyzickú osobu na spísanie*

notárskej zápisnice ako exekučného titulu, teda aby v jeho mene uznal dlh do výšky vzniknutej pohľadávky a jej príslušenstva... Tvrdíme, že v danom prípade je nutné požiadať o výklad pojmu „nekalá zmluvná podmienka“ v kontexte tohto sporu Súdny dvor Európskej únie... Ďalej je nutné dodať, že Súdnemu dvoru Európskej únie by mala byť daná príležitosť posúdiť exekučné konanie týkajúce sa záväzkových vzťahov v rámci spotrebiteľských zmlúv komplexne tak, aby účastníkov konania zbavilo právnej neistoty vyplývajúcej z doterajšieho výkladu úniového práva a následnej aplikácii vnútroštátnymi súdmi Slovenskej republiky. Tvrdíme, že v danom prípade je potrebné požiadať Súdny dvor Európskej únie aj o výklad čl. 17 a čl. 47 Charty základných práv EÚ... S poukazom na vyššie uvedenú právnu argumentáciu, ako aj s poukazom na argumenty obsiahnuté v podanom odvolaní, máme za to, že všeobecný súd mal na základe § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ rozhodnúť tak, že: Konanie sa prerušuje podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP a Súdnemu dvoru Európskej únie sa na základe článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predkladajú prejudiciálne otázky...».

Poukazujúc na konkrétne rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva a ústavného súdu týkajúce sa namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sťažovateľka v ďalších častiach sťažností najmä uviedla, že „všeobecný súd, ktorý koná v pozícii exekučného súdu, nie je legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci s tým, že výsledkom takéhoto rozhodovania je úplná nemožnosť vykonať právo pre veriteľa, teda vmanévrovanie veriteľa do situácie ako by bol exekučný titul zrušený. Je dôležité pripomenúť, že k takémuto revíznemu postupu došlo v situácii, keď už exekučný súd preskúmal súlad exekučného titulu so zákonom s výsledkom absolútnej nerozpornosti...“.

Podľa tvrdenia sťažovateľky aj postupom krajského súdu v napadnutých konaniach a napadnutými uzneseniami boli porušené „... 1) právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy..., 2) právo na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd..., 3) právo vlastníť majetok zaručené čl. 20

ods. 1 Ústavy; 4) právo na pokojné užívanie majetku zaručené čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru;“. Sťažovateľka v tejto súvislosti odôvodňuje namietané porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tým, že krajský súd «a) nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal náležité dokazovanie a svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach, ktorých existencia nebola dokázaná (súd používa pri zdôvodnení svojho rozhodnutia slovo ako napr. „pravdepodobne“); b) svoje rozhodnutie formuloval na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a s použitím chybných aplikácie a interpretácie práva; a osobitne v spojení s porušením označených justičných práv porušil právo vlastniť majetok zaručené čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, právo na pokojné užívanie majetku zaručené čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru...».

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru a čl. 47 charty postupom a uzneseniami okresného súdu, ako aj porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 47 charty postupom a uzneseniami krajského súdu, napadnuté uznesenia okresných súdov a napadnuté uznesenia krajského súdu zruší, veci vráti na ďalšie konania a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Súčasťou sťažností je aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení krajského súdu v súlade s § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovvej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností, a taktiež

prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a všeobecných súdov, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 9201/2014, sp. zn. Rvp 9335/2014, sp. zn. Rvp 9336/2014, sp. zn. Rvp 9951/2014, sp. zn. Rvp 10857/2014 až sp. zn. Rvp 10859/2014, sp. zn. Rvp 11098/2014 až sp. zn. Rvp 11107/2014, sp. zn. Rvp 11201/2014 až sp. zn. Rvp 11204/2014, sp. zn. Rvp 12240/2014 až sp. zn. Rvp 12244/2014 a sp. zn. Rvp 12375/2014 až sp. zn. Rvp 12380/2014 týkajúcich sa rozhodnutí okresných súdov a krajského súdu uvedených v prílohe č. 1 tohto uznesenia a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v tisíckach predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov, a ktoré skončili odmietnutím sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie (v častiach týkajúcich sa rozhodnutí okresných súdov), resp. z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti (v častiach týkajúcich sa rozhodnutí krajských súdov).

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľke musí byť známy právny názor ústavného súdu tak na problematiku týkajúcu sa právomoci všeobecného súdu v rámci exekučného konania skúmať prípustnosť exekúcie z hľadiska relevantnosti exekučného titulu (notárskej zápisnice a rozsudku rozhodcovského súdu), ako aj na ostatné skutkové okolnosti, ktoré boli podstatné pre závery všeobecných súdov, a na námietky sťažovateľky týkajúce sa postupu a záverov všeobecných súdov v týchto exekučných konaniach.

S prihliadnutím na totožnosť tak osoby sťažovateľky, ako aj totožnosť použitej právnej argumentácie a skutkových okolností, ktoré boli podstatné pre závery všeobecných

súdov, ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na sťažovateľkinu znalosť dôvodov odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch a ustálený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku v závislosti od predmetu napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov a sťažovateľkou použitej argumentácie bez relevantných zmien, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (najmä sp. zn. I. ÚS 509/2013 zo 7. augusta 2013, sp. zn. II. ÚS 394/2013 z 10. júla 2013, sp. zn. IV. ÚS 91/2013 zo 14. februára 2013, sp. zn. IV. ÚS 142/2013 z 8. marca 2013 alebo sp. zn. III. ÚS 506/2013 z 29. októbra 2013, sp. zn. II. ÚS 62/2013 z 30. januára 2013, sp. zn. II. ÚS 342/2013 z 19. júna 2013 a v nich citovaná prejudikatúra, ale aj sp. zn. II. ÚS 614/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. III. ÚS 369/2013 z 28. augusta 2013, sp. zn. IV. ÚS 70/2014 z 30. januára 2014, sp. zn. IV. ÚS 467/2012 z 18. septembra 2012, sp. zn. IV. ÚS 168/2013 z 27. marca 2013, sp. zn. III. ÚS 488/2013 z 29. októbra 2013 a sp. zn. I. ÚS 67/2013 zo 6. februára 2013), ktoré skončili odmietnutím rovnakých, resp. podobných sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených.

Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci na ich prerokovanie (v častiach týkajúcich sa uznesení okresných súdov), resp. z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti (v častiach týkajúcich sa uznesení krajského súdu).

V závere ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka namietala voči postupu a uzneseniam okresných súdov vydaným po 9. auguste 2012, že v postupe podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku v spojitosti s § 57 ods. 5 Exekučného poriadku okresné sudy nevykonali pojednávanie; táto podmienka vyplývala z v tom čase platného a účinného Exekučného poriadku [t. j. v znení novelizácie Exekučného poriadku zavedenej zákonom č. 230/2012 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, s účinnosťou od 9. augusta 2012].

Z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí krajského súdu, ktorými krajský súd potvrdil uznesenia okresných súdov o zastavení exekúcie, vyplýva, že uvedenú námietku sťažovateľka neuplatnila v odvolacom konaní. Uvedené potvrdzuje i skutočnosť, že vo vzťahu k postupu a uzneseniam krajského súdu sťažovateľka v samotnej sťažnosti ani nenamietala a nedeklarovala, že uvedenú námietku v odvolacích konaniach uplatnila a že sa krajský súd s touto námietkou nevysporiadal a na jej základe nepreskúmal postup okresných súdov v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku v spojitosti s § 57 ods. 5 Exekučného poriadku, resp. sťažovateľka v sťažnosti nenamietala v tejto súvislosti porušenie svojich ústavných práv postupom a uzneseniami krajského súdu. Ústavný súd preto konštatuje, že hoci sťažovateľka z formálneho hľadiska vyčerpala možnosť podania riadneho opravného prostriedku – odvolania, z hľadiska materiálneho túto možnosť v súvislosti s uvedenou námietkou nevyužila, pretože ochranu svojich práv nerealizovala v plnom rozsahu v konaní pred všeobecným (krajským) súdom, ale až podaním sťažnosti ústavnému súdu. Sťažovateľka ani len netvrdila (tým menej preukazovala), že k uplatneniu jej námietky nedošlo z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a preto vôbec neprichádzal do úvahy prípadný postup ústavného súdu podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Tieto skutočnosti boli dôvodom odmietnutia predmetných sťažností v tejto časti pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. decembra 2015

Príloha k uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 791/2015

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 11 Er 71/2007 z 24. januára 2014

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 6 CoE 55/2014 z 5. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5 Er 1071/2009 z 20. januára 2014

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 CoE 67/2014 z 3. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 11 Er 117/2005 z 11. decembra 2013

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17 CoE 31/2014 z 30. apríla 2014

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5 Er 663/2012 z 3. januára 2014

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13 CoE 66/2014 zo 17. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 14 Er 966/2006 z 13. decembra 2013

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 113/2014 z 28. mája 2014

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 14 Er 963/2006 z 13. decembra 2013

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 CoE 146/2014 z 29. mája 2014

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 11 Er 2882/2007 z 24. januára 2014

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 CoE 68/2014 z 9. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11 Er 682/2007 zo 14. februára 2014

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 CoE 64/2014 z 30. apríla 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11 Er 2969/2003 z 5. novembra 2012

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 136/2014 z 25. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11 Er 181/2007 zo 14. novembra 2012

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16 CoE 7/2014 z 19. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 22 Er 676/2009 z 19. júna 2012

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 80/2014 z 23. apríla 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11 Er 2278/2006 zo 17. marca 2010

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 CoE 45/2014 z 26. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11 Er 2272/2006 z 23. októbra 2012

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 CoE 165/2014 z 29. mája 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 24 Er 373/2009 zo 7. augusta 2012

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 CoE 19/2014 z 24. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 24 Er 752/2008 z 19. decembra 2012

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 CoE 50/2014 z 24. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4 Er 148/2014 z 19. decembra 2013

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 CoE 148/2014 z 29. mája 2014

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5 Er 532/2009 z 20. januára 2014

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3 CoE 54/2014 z 11. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11 Er 2024/2007 z 9. mája 2011

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 158/2014 z 25. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11 Er 696/2006 z 13. decembra 2013

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 CoE 97/2014 z 24. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5 Er 894/2008 z 23. januára 2014

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1 CoE 131/2014 z 10. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4 Er 1246/2010 z 19. novembra 2013

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1 CoE 63/2014 z 10. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11 Er 2974/2003 z 2. novembra 2012

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3 CoE 66/2014 z 23. júla 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11 Er 2938/2003 z 28. novembra 2013

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 167/2014 zo 14. júla 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11 Er 754/2007 z 15. októbra 2013

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17 CoE 68/2014 z 11. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 11 Er 3059/2007 zo 14. marca 2014

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 177/2014 zo 14. júla 2014

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5 Er 907/2008 z 23. januára 2014

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 174/2014 z 24. júla 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11 Er 4788/2006 z 19. marca 2013

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1 CoE 112/2014 z 10. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11 Er 746/2006 zo 7. novembra 2012

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 161/2014 z 25. júna 2014

Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11 Er 697/2006 zo 7. mája 2012

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 CoE 213/2014 z 19. júna 2014